

naar begge de vedkommende Anlægs Status sammenlignes med hinanden. Det kan man ikke afgøre paa Forhaand. Men hvis saa var, vilde det være meget rimeligt, om disse i Forvejen gunstigt stillede Egne tog deres Del af Omkostningerne i Lighed med, hvad andre Egne i Landet maa præstere. Man har gjort gældende lige over for mig, at jeg indtog et specifikt Landbostandpunkt og ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til Almeninteressen, naar der var Tale om kjøbenhavnske Forhold og andre Byforhold. Det er ikke rigtigt. Jeg og det Mindretal, hvortil jeg hører, have ikke stillet os negativt lige over for de Fordringer, der rejstes fra Kjøbenhavn og dens Omegn, men vi mene, at der skal være en vis Ligelighed i Fordelingen af de Byrder, som paalægges Egnene, saa at man ikke paa Forhaand siger, at denne Egn, som allerede er begunstiget, hvad den utvivlsomt er i Forhold til andre Egne af Landet, ikke alene skal være begunstiget ved den Beliggenhed, den nu en Gang har, men endog faa yderligere Fordele lige over for de daarlige stillede Egne af Landet. Det kan jeg ikke være med til, og derfor opfordrer jeg ærede Medlemmer til at stemme for Vædringsforslaget Nr. 1 og i øvrigt fastholde den samme Stilling lige over for de andre Føttslag, som senere komme til Forhandling. Angaaende de andre Vædringsforslag behøver jeg ikke at udtale mig. Vædringsforslaget Nr. 2 omhandler Ekspropriationsspørgsmaalet, som har været drøftet her, og som enhver ved sin Stilling til Vædringsforslagene Nr. 4 og 5 angaa Spørgsmaalet om Pengenes Tilbejbringelse, og der henholder jeg mig til den Motivering, jeg har givet af lignende Vædringsforslag, der vare stillede til det Lovforslag, vi sidst behandlede. Jeg anbefaler altsaa Vædringsforslagene Nr. 1, 2, 4 og 5 til Tingets Vedtagelse.

S. Sage: Det er blot et Par smaa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre. Jeg tillod mig ved 1ste Behandling at henvende Opmærksomheden paa — et andet Medlem gjorde det samme — at det vilde være heldigt ved denne Bane at faa saa mange smaa Stationer som muligt paa Grund af Banens særlige Karakter. Jeg behøver ikke at dvæle videre derved, jeg kan ikke tro andet, end at det vil være i Statskassens Interesse. Jeg erkender, at Banen i og for sig er dyr nok, men naar man har den Overbevisning, at det vil være i Statskassens og Banens Interesse at faa mange smaa Stationer — de kunne være saa tarvelig indrettede, som man vil forlange —

tror jeg, at man snart maa komme til den Erkendelse, at der er projekteret for saa Stationer paa denne Bane. Smidertid har der lidt saa mange velvillige Udtalelser i saa Henseende, ogsaa fra den højtærede Ministers Side, saa jeg tror, at dette Spørgsmaal let vilde kunne blive løst ved de aarlige Finanslove eller ved senere Lejlighed. Med Hensyn til Tilskuddet har den ærede Ordfører udtalt, hvad der i saa Henseende skal udtales, thi Spørgsmaalet om, hvorvidt Egnen bør eller ikke bør bidrage, maa virkelig lægges til Side, naar det er en Kendsgerning, at man ikke har nogen Lov, hvorefter man kan paaligne private Bidrag til et saadant Foretagende. Om man en Gang kan komme til at faa en saadan Lov, saaledes som den ærede Ordfører mente, ved jeg ikke, men maaske vilde det være heldigt, om man kunde komme dertil. Der er i det hele meget, som kunde trænge til Rettelse i vor Lovgivning om denne Materie, saaledes f. Eks. Spørgsmaalet om Værdiforøgelsen af Ejendomme, hvor der lægges Stationer, hvorved Ejendommenes Værdi kan stige i forbausende Grad. Det maa sikkert erkendes, at det er aldeles ubilligt, at hvor en saadan Værdiforøgelse af en Ejendom foregaar, skal Staten ved senere Udvidelser af Stationen betale Ejeren for den forøgede Værdi, som Staten selv har skaffet ham. Der er fremdeles et Forhold, som efter min Mening maa kunne løses heldigere, end nu er Tilfældet. Nu gives der kun Erstatning til de Følt, som faa Jord eksproprieret, medens der er andre Ejendomme, som kunne lide overordentlig meget ved Jærnbaneanlæg uden at faa Erstatning. Hvor der f. Eks. lægges en Dæmning lige for et Hus, som den vedkommende Mand har købt eller bygget af den Grund, at det var frit beliggende og havde en smuk Udsigt, er det jo aabenbart, at der foregaar en stor Forringelse af Husets Værdi, men den vedkommende faar ingen Erstatning for et saadant Tab. Der er ingen Lejlighed til at give ham Erstatning, idet der kun gives Erstatning til de Følt, hvis Jord man eksproprierer (Stemmer: Der gives Erstatning for Mlemper). Det kan kun være for Mlemper, der afstedkommes ved, at man har eksproprieret Jord fra Følt, men der er andre end de, fra hvem Jord er blevet eksproprieret, som kunne rammes af Mlemper ved Baneanlægget. Jeg gad vide, om Følt, der bo f. Eks. nogle Hundrede Alen fra Banen, kunne komme og faa Erstatning, fordi deres Ejendom bliver ødelagt ved en Bandedæmning eller slikt. Ved Lyngby Sø var der Følt, som, da